

Arrest

nr. 136 166 van 14 januari 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 mei 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie van 8 april 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 13 juni 2014 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 november 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat T. MOSKOFIDIS en van advocaat S. BOUMAHDI, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij dienden op 12 april 2011 een asielaanvraag in bij de bevoegde Belgische autoriteiten.

Op 10 april 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen

deze beslissing diende de verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest van 14 december 2012 met nummer 93 669 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep van de verzoekende partij.

Op 14 mei 2012 nam de verwerende partij een bevel om het grondgebied te verlaten- asielzoeker ten aanzien van de verzoekende partij.

Op 21 mei 2012 diende de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

Bij beslissing van 12 juli 2012 werd de voormelde aanvraag onontvankelijk verklaard.

Op 17 september 2012 diende de verzoekende partij een tweede aanvraag in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 23 oktober 2012 werd door de ambtenaar-geneesheer een medisch advies opgesteld.

Op 9 november 2012 nam de verwerende partij de beslissing waarbij de tweede aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk werd verklaard.

Op 3 december 2012 diende de verzoekende partij een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 21 december 2012 diende de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Bij beslissing van 8 januari 2013 werd de aanvraag van 3 december 2012 door de verwerende partij onontvankelijk verklaard voor wat de medische problematiek van de echtgenote van de verzoekende partij betreft.

Bij beslissing van 11 januari 2013 werd de aanvraag van 3 december 2012 onontvankelijk verklaard voor wat de medische problematiek van de verzoekende partij betreft.

Op 3 april 2014 werd door de ambtenaar-geneesheer een medisch advies opgesteld.

Bij beslissing van 8 april 2014 werd de aanvraag van 3 december 2012 door de verwerende partij ongegrond verklaard. Dit is thans de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet *juncto* de zorgvuldigheidsplicht *juncto* de motiveringsplicht, zoals geformuleerd in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Ter adstruering van hun middel zet de verzoekende partij uiteen wat volgt:

“Volledig ten onrechte krijgen verzoekers een weigeringsbeslissing omtrent de aanvraag tot machtiging van verblijf om medische redenen, conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Dat de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken als volgt stelt in diens advies:

“II. Analyse van dit medisch dossier leert mij het volgende:

Uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische attesten blijkt dat deze 64-jarige man een tuberculoom had, hij kreeg dan ook een 16 maanden durende antituberculosebehandeling. Verder waren er geen acute opstoten noch hospitalisaties. Ook geen verwickelingen. Aangezien de behandeling nu ten einde is er geen verwickelingen waren, is er niet de minste evidentie van enig belangrijk risico, zodat de toestand ook onbehandeld geen gevaar inhoudt voor het leven, of een risico op onmenselijke behandeling of op een fysieke of psychische aantasting.

III. Conclusie

Dit medisch dossier laat niet toe het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het

Europees Hof van de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte (...).

Uit het medisch dossier blijkt geen directe bedreiging voor het leven van betrokkene, er is geen enkel vitaal orgaan aangetast en de aangehaalde medische toestand van betrokkene vereist geen speciale beschermingsmaatregelen.

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar betrokkene verbleef. Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst."

En dit terwijl de behandelend geneesheer stelt:

"Pers. Antecedenten

05-09-2012: Halsklierbiopsie wegens verdachte massa in de hals rechts. Kliertuberculose, waarvoor tuberculostatica.

28-12-2012: Kleine correctiechirurgie met excisie van het fisteltraject en primair sluiten van de huid wegens halsfistel na kliertuberculose.

Anamnese

Na sluiten van de halsfistel is er nu al terug een lekje met wat etterig vocht. Ook likt het volume van de klier terug wat toe te nemen, eeder thv de posterior hals.

Klinisch onderzoek

Terug microfistel. Geen duidelijke afname, misschien zelfs wat toename van het kliervolume meer posterieur in de hals.

Radiologie

RX-thorax f/p: Nle cardiomediastinale schaduw. Bronchovasc tot licht interstitieel versterkte longhili en longtrama miden-ondervelden: bronchiaal lijden? Component interstitieel longlijden? Geen confl alv longverdichtingen. Bepekte postinfect restletsels bi-apicaal alsook fisuraal basaal. Geen CD-sinussen, geen pleural vohct.

Diagnose/Besluit

Kliertuberculose.

De genezing verloopt moeizaam ondanks tuberculostatica.

Gezien de mogelijkheid van resistentie werd besloten tot een nieuwe klierbiopsie voor verder onderzoek. Een open biopsie op 25-01-2013 werd gepland.

Het dient benadrukt te worden dat de medische situatie van verzoeker zeer wisselvallig is, zoals blijkt uit bijgevoegd attest, zodat de kans reëel is dat verzoeker hervalt, waardoor een behandeling wel degelijk beschikbaar dient te zijn in het land van herkomst.

De stelling van de Dienst Vreemdelingenzaken, dat de behandeling op een bepaald moment beëindigd werd, kan dan ook geenszins aanvaard worden omdat dat enkel een momentopname betrof, zodat de Dienst Vreemdelingenzaken wel degelijk dient rekening te houden met evoluties in de medische aandoening van verzoeker.

Door dit niet te doen, doch door enkel te stellen dat de toestand ook onbehandeld geen gevaar inhoudt voor het leven of een risico op onmenselijke behandeling of op een fysieke of psychische aantasting, schendt de Dienst Vreemdelingenzaken artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, de motiveringsplicht, zoals vervat in de Wet Uitdrukkelijke Motivering van Bestuurshandelingen van 1991, alsook de zorgvuldigheidsplicht.

Het dient dan ook benadrukt te worden dat deze beslissing als nietig dient beschouwd te worden en dient vernietigd te worden.

Er werd door de Belgische Staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoekers.

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.

Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

Artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen, zodat de bestuurde kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De verzoekende partij citeert en bespreekt de verschillende motieven in haar middel waardoor zij aantoonde de juridische en feitelijke overwegingen te kennen. De bestreden beslissing geeft duidelijk de redenen aan op grond waarvan de beslissing is genomen. Een schending van artikel 2 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 wordt geenszins aangetoond.

Artikel 3 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn. Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De verzoekende partij betwist dat de motivering afdoende is.

Het afdoende karakter van de uitdrukkelijke motivering moet worden beoordeeld door de toetsing van de uitgedrukte motieven aan de gegevens van het dossier en aan de toepasselijke wetsbepalingen.

In casu is de toepasselijke wetsbepaling artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1. De toekenning van een machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel kan worden geweigerd aan de vreemdeling die zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum door de ambtenaar-geneesheer of de geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde of de door de minister of zijn gemachtigde aangestelde deskundige en hiervoor ten laatste binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden :

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoonst op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorziet in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.

§ 7. De aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel, afgelegd door een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van onbepaalde duur, wordt, wanneer zij nog in behandeling is bij de Dienst Vreemdelingenzaken ambtshalve zonder voorwerp verklaard, tenzij de vreemdeling, binnen een termijn van zestig dagen te rekenen vanaf het inwerkingtreden van deze bepaling of vanaf de overhandiging van de titel waaruit het onbepaald verblijf blijkt, bij een aangetekende brief aan de Dienst Vreemdelingenzaken, de voortzetting van de behandeling vraagt."

In casu blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat de verzoekende partij en haar echtgenote op 3 december 2012 een aanvraag tot medische regularisatie hebben gericht aan de verwerende partij waarbij zij medische stukken hebben bijgebracht. Met huidig beroep wordt enkel de motivering aangaande medische situatie van de verzoekende partij betwist.

Bij de aanvraag werd voor de verzoekende partij een aantal medische stukken gevoegd, met als meest recente de medische attesten van 26 november 2012 waarbij als diagnose klier tuberculose wordt vooropgesteld en waarbij wordt aangegeven dat de duur van de voorziene medicamenteuze behandeling 6 maanden bedraagt en waarbij ook wordt aangestipt dat er met medicamenteuze behandeling sprake zal zijn van een goede prognose.

Op 3 april 2014 werden de medische stukken overgemaakt aan de ambtenaar-geneesheer met het oog op een medisch advies.

Uit dit medisch advies blijkt dat de ambtenaar-geneesheer rekening heeft gehouden met alle voorliggende medische stukken. Zo citeert hij in zijn advies de medische attesten van 7 september 2012 van Dr. R. waaruit blijkt dat de man een halsklierbiopsie onderging wegens een verdachte massa in de hals rechts, hetgeen een tuberculose abces bleek te zijn. Tevens citeert hij de voornoemde medische attesten van 26 november 2012 van Dr. D. waaruit blijkt dat er werd gestart met een driedelige medicamenteuze therapie waarbij de behandelingsduur 6 maanden bedraagt.

De ambtenaar-geneesheer concludeert dat uit deze medische attesten blijkt dat de 64-jarige verzoekende partij een tuberculoom had en dat zij een antituberculosebehandeling kreeg. Hij besluit dat er niet blijkt dat er acute opstoten waren of hospitalisaties, noch dat er verwikkelingen zouden zijn en dat gelet op het feit dat de behandeling ten einde is en er geen verwikkelingen waren, de toestand ook onbehandeld geen gevaar inhoudt voor het leven of een risico inhouden op een onmenselijke behandeling.

De verzoekende partij betwist dit besluit en verwijst hierbij naar een medisch stuk van 21 januari 2013. De Raad dient echter samen met de verwerende partij vast te stellen dat dit stuk niet voorlag op het ogenblik dat het medisch advies werd verleend en evenmin voorlag op het ogenblik van de beoordeling door de verwerende partij. Het kan de verwerende partij dan ook niet ten kwade worden geduid hiermee geen rekening te hebben gehouden. Bij de beoordeling van de wettigheid van de bestreden beslissing dient de Raad zich te plaatsen op het ogenblik van de beoordeling, zodoende kan dit stuk dat niet

gekend was aan de verwerende partij op het ogenblik van de beoordeling, niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Hierbij dient te worden aangestipt dat uit artikel 9ter van de vreemdelingenwet blijkt dat de vreemdeling die zich op een medische regularisatie wenst te beroepen alle nuttige en recente inlichtingen over zijn ziekte, de graad van ernst van de ziekte en de noodzakelijke geachte behandeling dient over te maken. Het komt aan de verzoekende partij toe om haar aanvraag te actualiseren. Zij kan haar eigen onzorgvuldigheid niet afwentelen op de verwerende partij.

Aan de hand van de medische stukken die voorlagen bij de aanvraag acht de Raad de beoordeling gemaakt door de ambtenaar-geneesheer en de verwerende partij niet kennelijk onredelijk. Een schending van de motiveringsplicht wordt niet aangetoond. Evenmin maakt de verzoekende partij met haar betoog een schending van de zorgvuldigheidsplicht of van artikel 9ter van de vreemdelingenwet aannemelijk.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend vijftien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU